

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Prima præparatio totius vitæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Triples præparatio.

a Matt. 25. 10.

1. a Luc. 12. 55. Lumbi præcincti.

Lib. de bono mort. 6 3

2. Lucerna ardenes.

3. Expectantes Dominum. b Marc. 13. 35.

Tertia, statim atq; incipis infirmari, tēpestiuē faciens quæcunq; fertens & perfectus Christianus in simili periculo cōstitutus merito faceret: vt mors bene dispositum & præparatum inueniar. Et quamuis hæc vltima, maxime sit necessaria, tamē quoniā hoc tempus est omnino incertam; quia nescis an mors irruat repente: vt hæc præparatio tibi non desit, necesse est, primam non negligere, & assuescere secunda: ne tibi quod a *fatuis virginibus* eueniat, quæ lampades suas præparare neglexerunt: *veniente* autem repente *Sponso*, eas præparare non potuerunt: ideoque à nuptijs sunt repulsæ: ad quas admittæ fuerunt prudentes, quia fuerunt paratæ.

§. 1. *Prima præparatio totius vitæ.*

PRIMA PRÆPARATIO consistit in tribus illis, quæ Christus D. N. nobis cōmendauit, cum monuit, vt semper vigilaremus. quorum primum est, vt sint *lumbi nostri præcincti*: ducendo scil. vitam non laxam, sed ita ordinatā, vt sit continua quædam vitiōrū omniū, & passionum nostrarum mors: mortificando quamcunq; malā cogitationē, & incidens desiderium; acceptando verò, promptè quamcunq; Deus nobis miserit, crucē. In hoc. n. sensu intelligitur illa sententia D. Ambros. dicentis: vitā iusti, esse imitationem mortis: Quemadmodū faciunt *tria* genera iustorū, quos proximo capite retulimus: quorum vitæ strictè valdē sunt præcinctæ: vt qui se tanquā *mortuos* tractēt: ac propterea semper iunt ad mortē præparati. Sed quoniā non sufficit, mortificare q. malum est, adiecit: vt *lucerna ardenes sint in manibus nostris*: exercendo scil. opera sancta, in quibus eniteat lux, veraq; diuinorum misteriorū cognitio, & ignis, æstusq; amoris Dei, & proximo. Debent autem esse in vtraque manu, *dextra & sinistra*: eò quòd huiusmodi opera exerceri debeant in omni tempore, *prospero & aduerso*. Nec sufficit, quod in aliorum manibus sint, sed in *proprio*: quia non satis est, opera iustitiæ & misericordiæ præstare, aut exequi, per testamentarios. cum possumus, ac debemus ea per nos ipsos exercere. *Tertium* est. vt parati omnino simus. *expectantes Dominum nostrum*, venturum ad rationem à nobis exigendam: ita vt nunquam obliuiscamur mortis nostræ, eiusq; aduentus: quia nō scimus an *h. sit venturus sero, an in edia nocte an galli cantu, aut mane*: in *puertia* scil. aut *iuuentute*, aut *virilitate*, aut in ipsa *senectute*: nam in quacunque ætate simus, totū id facere debemus, quod, morte in ea adueniente, vellemus nos fecisse. Quemadmodum itaque huius mundi potentes adificandū viuunt, capellas, & sepulchra preciosa, in quibus ipsorū corpora post mortē deponantur: ita tu adifices in vita insigne palatiū in celo. in quo statim post mortē anima tua collocetur. Et quæadmodū oēs cupiunt in propria sua domo, & in lecto proprio mori, inter amicos, & notos, qui illis in talibus angustiis cōstituris adfunt: ita tu intra cor tu. adifices domū lectum, in

quo

quo veris amicis & consolatoribus (qua bona sunt opera) circumdatus, vltimā diem claudas. quemadmodum S. Iob dicebat: *in nido meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.* Quod, idem est, atque si dixisset: in medijs meis prosperitatibus, non oblitiscerem mortis: semper enim aedificabam & praparam nidum, siue lectum, in quo eram motiturus: vt victor ex eo euaderem: ita dies meos, meaque opera multiplicans, vt eorum palmam & præmium obtinerem. Vt autem intelligeretur, quo modo nidum illum aedificaret, ac prapareret, alia versio habet: *multiplicabo dies sicut phenix:* quam S. Cyrillus & multi alij sancti dicunt, esse resurrectionis symbolum, quam speramus; & rationis, siue modi, quo possimus ad fruendum eius fructu peruenire, quia vivit (inquiunt) plurimos annos: quando autem præsentit imminere sibi mortem, conficit prius nidum ex fragrantibus lignis: in quorum medio se collocat, aspiciens rectissime solem, cum maxime feruet: cum calore alas suas ipsa quatiente, ignis accenditur: quo ipsa tota comburitur, & in cineres redigitur: ex quibus vermis prodit, qui in nouam Phœnicem conuertitur: qua, figura est corporis resurgentis, renouati, ac gloriosifiquando bona præcessit mors, ob prapARATIONEM bonam, cuius figura est id, quod ipsa Phœnix facit. Ad cuius imitationem merito debes te per totius vitæ decursum, *duplex* operum genere prapareare. alijs quidem vitæ *actiua*; aedificando nidum tuæ CONSCIENTIÆ operibus gloriosis, & fragrantibus: vt cum illis in Domino moriaris. Quæ fabrica construitur ex observatione diuinorum præceptorum & cōsiliorum, quemadmodum diximus. Quando autem cōijcis, te ad finem appropinquare, debes accelerare magis huius nidi fabricam: vt ex securitate, quam bona conscientia pollicetur, sit mors ipsa tranquillior. *CORDIS* quoque nidus prapandus est operibus vitæ *contemplatiua*: exercendo te valde frequenter in aspiciendo recta luititia *Solem*; teque in eius conspectum dando: vt illum semper habeas in tua memoria, quemadmodum dicebat Dauid: *d sicut oculi seruorum in manibus Dominorum suorum; & sicut oculi ancille in manibus Domine sue: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri nostrasque miseras in æternum te paret.* Hic autem aspectus, *quietus* omnino esse debet, & *benedicentius*: qui attentis & seruentibus meditationibus penetret mysteria diuina: quatendo affectuum & petitionum alas: donec e cor ipsum *conualescat*, & in *meditatione tua magnus diuini amoris ignis exardescat*: qui te totum inflamet desiderijs ei seruiendi, ac obediendi: vitam etiam, & quidquid habes, si opus fuerit, vt ei placeas, libenter offerendo. Quemadmodum igitur Phœnix, ad se renouandam, offert intra suum nidum, perfectum quoddam sui ipsius holocaustum, cum tota igne contumitur, nō exiliens ex nido, etiam si comburi se sentiat; donec tota in cineres conuertatur: ex quibus vermis ille

c. Iob. 29. 13.

Phœnix.

Catechesi. 18.

S. Clem. P.P.

lib. 2. ca. 6.

Tertul. de

Vide Resur-

rect. c. 13.

Laetant. &

alij quos re-

fert Pined.

in c. 2. ver.

18. & c. 19.

ver. 5.

Plin. lib. 7.

c. 48.

1.

Actiua vi-

ta.

2.

Contempla-

tiua.

d Ps. 122. 2.

c Psal. 8. 4.

3.

Holocaustum.

oritur, qui postea in Phœnicem alteram renouatam conuertitur ita diuino hoc igne in nidum cordis tui debes perfectum quoddam tui ipsius holocaustum Deo offerre ac tradere fortunas omnes, honorem, sanitatem, ac vitam: ex animo optans, omnia pro eius seruitio consumi. Debesq; te ipsum quasi annihilare; carnem tuam, etiamsi grauitur ferat, mortificando; & quacunq; pœnam, & labores acceptando, qui necessarij erunt, vt illi ipsi moriaris fortunata ac fœlici hac morte, quam diuini amoris ignis efficit: donec in cineres, & in nihilum conuertaris, & ad perfectissimā humilitatem peruenias, ob miseriam, quam ex te ipso habes, & adhuc maiorem, quam tuis culpis adiecisti. Et tūc orietur viuus *vermiculus*, qui renouationis iniciū dabit. quia orietur in anima tua viuum & efficax desiderium in omnibus, & per omnia Dominum imitandi, qui dixit: *fego sum vermis & non homo, approbriū hominum, & abiectio plebis*; & de quo Scriptura dicit, quod cum esset *g sapientissimus princeps inter tres, ipse sit quasi tenuerrimus ligni vermiculus*. Nā cum ipse verē sit sapientissimus, & vna ex tribus personis h *exinavit semetipsum, formam serui accipiens*; & in ligno crucis moriens, perfectissimum sui ipsius, honoris, & vitæ holocaustum obtulit: donec tanquam vilissimus vermiculus tractaretur. Ad cuius imitationem dabis operam, vt quoscunq; contemptus feras, & amplectaris, desiderans ab omnibus calcari, tanquam vermiculus; agnoscens, quam parum sis, & promerearis. Siquidem tanquam vermis vix potes, vel vno passu progredi, nisi repens per terram, cum periculo amissionis animæ tuæ. Cū autem hoc modo te humiliaueris & abieceris, eris benè ad mortem præparatus. vtpotè, peccato, mundo, amori proprio, tibi que ipsi mortuus. statim verò post mortem corporis, anima prodibit renouata, vt æternū viuat in gloria, ad similitudinem Christi glorificati. Amplius hoc declarauit Sanctus Hieronymus dicens: Sanctus Iob corpus suum & exteriorem hominem appellasse *nidum*: in quo vitijs mundi, eiusque cupiditatibus continuè moreretur: vt æternum in resurrectione viueret.

§. 2. *Secunda præparatio annua.*

EX his licebit colligere modum & rationem faciendi præparationem secundam, annuam scilicet vilissimam, per octo, aut quindècim dies te ipsum occupando in *tribus* præcipuè rebus, quæ perfectam spiritualem *mortem* efficiunt: ex qua oritur interior *renouatio*. Quemadmodum enim mors corporis resurrectionem suam præcedit: ita fœlicissima hac mors; siue tui ipsius mortificatio renouationem tuam præcedit, vt Phœnicis instar perfectissimam ducas vitam.

PRIMUM igitur facienda est generalis confessio totius illius anni, vt rationes cum Christo Domino ita fœliciter conficiantur, atque si ille an-

nus,

4.

f Psal. 31. 7.
g 2. Re. 23. 8
h Phil. 2. 7.

In Iob. 29.

I.
Generalis
confessio.